

Зимою (Вчора вийшов я в садок...)

Олександр Олесь

Вчора вийшов я в садок...
Зирк! — на яблуні синиця.
Біга, плига, чепуриться
І зриває щось з гілок!

Поруч з нею чорний шпак,
Ввесь зігнувся, як дід горбатий,
Заялосений, кудлатий,
В день ясний сидить, дивак.

Настовбурчивсь, як індик,
Не радіє сонцю й волі,
Підібрав він ноги голі
І сховав углиб язик.

А синиця плиг та плиг.
Що їй з того, що з ялинки
Враз посиплються сніжинки,
І зима тоді як сніг.

Шпак мов скеля мовчазна...
Він заплющив одне око
І замислився глибоко,
А про що, і сам не зна.

Аж над самим вухом: "Кра!"
Шпак одумавсь, стрепенувся,
З жахом набік озирнувся
Й дума: "Що там за мара?"

Розгойдався і пурхнув,
Сів на дерево високо,
Знов заплющив одне око,
Скорчивсь, згорбивсь і заснув.